793/08

Den 7. april 2008 blev i sag nr. 72.174:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Thisted Forsikring g/s
Thyparken 16
7700 Thisted

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Thisted Forsikring g/s, klager over selskabets ansvarsdeling i et anmeldt færdselsuheld.

Selskabet henviser til, at det af modpartens forklaring fremgår, at klageren har den fulde skyld for sammenstødet.

Det fremgår af sagen, at klageren i skadeanmeldelse af 4/2 2007 anførte:

> "Efter at have hentet barnet, bakker jeg ud af indkørslen og holder stille for at give min søn sin sut. Jeg vender hovedet og mærker få sekunder senere et bump. Jeg ser ikke bilen og har heller ikke set den inden jeg vender mig. Bilen er kendt for at køre meget stærkt ned ad den lille sidevej. Dagplejemoderens datter kommer i samme øjeblik kørende på cykel og stopper op og ser ned ad vejen efter modparten. Jeg går ud af bilen og ser modparten stige ud af sin bil ca. 200 meter nede af vejen. Det er MEGET glat på vejen og frost."

Modparten anførte i skadeanmeldelse af 27/1 2007 til sit selskab:

> "Beskrivelse af uheldet: Jeg R.G. kommer kørende ned ad B.vej, på vej mod nummer 16. Jeg kører forbi de førstliggende huse. Modpartens bil ført af B.J. kommer bakkende ud i min bils højre forskærm fra indkørslen B.vej 14.
> ...
> Hvem er efter din mening skyld i uheldet og hvorfor: Modparten er skyldig, da vedkommende bakker lige ud i mig. Og Modparten har 3 dage senere fortalt B. & T.S.G.P., at hun var uopmærksom på trafikken, da hun var ved at give sit barn på bagsædet en sut, samtidig med hun bakkede ud fra indkørslen."

Et 12-årigt vidne har lavet en tegning af skadesituationen og i den forbindelse anført:

"Bilen holder stille, og der er masser af plads uden om den bil, der holder stille."

Selskabet anførte i skrivelse af 13/6 2007 til klageren:

"Det fremgår af din skadeanmeldelse, at du bakker ud af en privat indkørsel og derefter holder stille på vigepladen for at give din søn sin sut. Du bliver derefter påkørt af modparten. Det fremgår også, at du er af den opfattelse, at modparten er ansvarlig for uheldet, idet du holder stille, da du bliver påkørt. Du skriver også i anmeldelsen, at L.S. er vidne til uheldet.

Vi har efterfølgende fået tilsendt modpartens skadeanmeldelse fra Topdanmark. Modparten skriver i sin anmeldelse, at du er ansvarlig for uheldet, idet du bakker ud på vejen fra en privat indkørsel, og at hun derefter ikke kan undgå at påkøre dig. Hun skriver intet om, hvorvidt du holder stille eller er i fart.

Når du bakker ud fra en privat indkørsel har du - ifølge de gældende regler på området - ubetinget vigepligt. Hvis bagenden af bilen er nået ud på selve vejen, har det ingen betydning for et eventuelt skyldsspørgsmål, om du holder stille eller ikke. Ved en eventuel påkørsel vil du blive tildelt det fulde ansvar for uheldet, fordi du skal sikre dig, at du ikke er til gene for den øvrige trafik, inden du bakker ud på vejen.

For at få klarhed over, om din bil holder stille på vigepladsen eller på vejen, har vi kontaktet vidnet L.S., og hun har nu sendt sin vidneerklæring med tilhørende tegning til os.

Af denne vidneerklæring fremgår det, at bilen holder stille, men desværre med bagenden af bilen ude på vejen.

Da du ud fra vidnets forklaring ikke har overholdt din vigepligt, får du tildelt det fulde ansvar for uheldet, og vi er derfor nødsaget til at anerkende erstatningspligten for skaden på modpartens bil."

Klageren har i skrivelse af 12/7 2007 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at han var uden skyld i det anmeldte sammenstød. Klageren har til støtte herfor anført:

"Jeg har netop hentet min søn ved dagplejemoderen. Det er minusgrader udenfor og der ligger sne og et tykt lag is over det hele.
Jeg kigger mig over skulderen og ser af vejbanen er fri og bakker dernæst baglæns ud af indkørslen og rundt på vigepladsen. Jeg trækker dernæst håndbremsen og vender mig rundt for at give min søn sin sut. Han skriger højt og jeg vil berolige ham inden vi kører. Mens jeg sidder med hovedet vendt bagud ca. 30 sekunder, mærker jeg et bump. Jeg tænker i første omgang at det er en fugl som har ramt bilen. Jeg vender hovedet og ser dagplejemoderens datter stå foran bilen og kigge ned at vejen. Jeg stiger ud og ser en bil bremse omkring 200 m nede af vejen. På det tidspunkt går det op for mig at det var en bil der ramte mig.
En dame stiger ud og råber til mig om der er sket noget. Umiddelbart kan jeg ikke se andet end noget jord på min bil, så jeg svarer nej og siger at jeg netop har været inde og hente min søn ved dagplejemoderen. Damen siger at det er fint og skynder sig videre i sin bil.
Da jeg kommer hjem ser jeg så at der er sket mere med bilen. Kofangeren er slået løs og den ene baglygte er smadret. Vi forsøger derpå gennem flere dage at få fat på ejeren af den

anden bil men uden held. Først på 3. dagen får vi fat på damen. Vores dagplejemor kender hendes voksne barn og derigennem får vi deres telefonnummer.

Vores klage går på den store uenighed der er mellem de to udsagn, og at tegningen fra det 12-årige vidne tydeligt viser at vores bil ikke holder ude på vejen, da bagenden helt klart er streget ud, lige som den bil hun først har tegnet, som holder på vigepladsen."

Selskabet har ved skrivelse af 29/8 2007 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"På baggrund af de modtagne udsagn finder selskabet ikke tilstrækkelige argumenter for at afvise modpartens selskabs regresanmodning, hvorfor forsikringstager bliver pålagt det fulde ansvar for uheldet. Dette udløser opkrævning af fuld selvrisiko hos forsikringstager.

Selskabet har i forbindelse med sin behandling af sagen lagt særligt vægt på:

- At forsikringstager i sin skadesanmeldelse, som er den første beskrivelse til selskabet, skrev: '*Efter at have hentet barnet, bakker jeg ud af indkørslen og holder stille for at give min søn sin sut*'. Det er først efterfølgende, at der bliver strid om bilens placering. Der lægges størst vægt på forsikringstagers 1. forklaring, da denne altid vil være mest umiddelbar og uden evt. efterrationaliseringer.
- At det af modpartens skadesanmeldelse fremgår: '*Modpartens bil ført af B.J. kommer bakkende ud i min bils højre forskærm fra indkørslen*...'
- at der foreligger en vidneforklaring, hvoraf det kan være noget svært at afgøre, hvor forsikringstagers bil var placeret, da der er en del udstregninger. Dog ser det ud til, at vidneerklæringen faktisk understøtter modpartens forklaring.
- At forsikringstager har foretaget en bakkemanøvre. Som trafikant må man ifølge Færdselsloven først foretage en bakkemanøvre, når man har sikret sig, at dette kan ske uden gene for andre trafikanter. I den aktuelle situation angiver forsikringstager, at hun holdt stille efter en bakkemanøvre. Det er ikke afgørende, hvorvidt man holdt stille eller man fortsat bakker. Det er det forhold, at man bakker ud på vejbanen og herefter holder stille, der er afgørende. I den aktuelle situation har det ikke kunnet lade sig gøre uden at være til gene for øvrige trafikanter, hvilket ses ved sammenstødet med modparten. Retspraksis på dette område foreskriver ansvar for den part, som foretager/har foretaget bakkemanøvren.
- Forholdene kompliceres uden tvivl af, at vejr- og vejforholdene er dårlige på grund af sne og is. Men dette skærper yderligere kravene til sikkerheden omkring en bakkemanøvre, hvilket ikke taler til fordel for forsikringstagers situation."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at måtte lægge til grund, at klageren er bakket ud fra indkørsel og er blevet ramt af modparten, der kom kørende ad den vej, klageren var i færd med at bakke ud på.

Det er nævnets opfattelse, at klageren herved ikke har overholdt sin ubetingede vigepligt. Det forhold, at klageren muligt nåede at holde stille i selve sammenstødsøjeblikket, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann